Lietas arhīva Nr. KA05-0007-24/7
ECLI:LV:VAT:2024:0527.11094064820.4.S

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**

Valmierā 2024. gada 27. maijā

Vidzemes apgabaltiesa:
tiesas sēdes priekšsēdētājs Alvis Melbergs,
tiesnese Ginta Gita Kukaine un tiesnese Guna Krieviņa,
piedaloties prokuroram Mārim Dembovskim
un aizstāvim Arturam Lielgalvim,

izskatīja atklātā tiesas sēdē apelācijas kārtībā krimināllietu, kurā /pers. C/, personas kods /personas kods/, tiek apsūdzēts Krimināllikuma 175. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, sakarā ar apsūdzētā /pers. C/ iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2022. gada 22. novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas rajona tiesas 2022. gada 22. novembra spriedumu /pers. C/ ir atzīts par vainīgu Krimināllikuma 175. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīts ar naudas sodu piecu Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā jeb 2500 EUR.

[1.1] Ar Rīgas rajona tiesas 2022. gada 22. novembra /pers. C/ līdz sprieduma spēkā stāšanās laikam ir saglabāts piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā.

[1.2] Ar Rīgas rajona tiesas 2022. gada 22. novembra spriedumu no /pers. C/ par labu biedrībai /Nosaukums / ir piedzīta kompensācija par mantiskiem zaudējumiem 2604,41 EUR, bet nav noteikta kompensācija par mantiskiem zaudējumiem daļā par 2250,27 EUR piedziņu.

[1.3] Ar Rīgas rajona tiesas 2022. gada 22. novembra spriedumu ir nospriests lietā esošo kompaktdisku glabāt pie krimināllietas.

Ar Rīgas rajona tiesas 2022. gada 22. novembra spriedumu /pers. C/ ir atzīts par vainīgu un sodīts par to, ka viņš izdarīja svešas kustamas mantas atklātu nolaupīšanu (zādzību) šādos apstākļos.

/pers. C/ 2020. gada 22. maijā, laika posmā no plkst. 10.30 līdz plkst. 14.20, ieradās daudzdzīvokļu mājā /adrese/, un, rīkojoties ar nodomu, kas vērsts uz svešas kustamas mantas prettiesisku iegūšanu, no minētās daudzdzīvokļu mājas kāpņu telpas 2., 3., 4., 5., 7. un 8. stāva koridoros esošajiem durvju rāmjiem izņēma dzīvokļu īpašnieku kopībai, kuru pārstāv biedrība /Nosaukums / piederošas sešas durvis 1325,46 EUR kopējā vērtībā (vienu durvju vērtība 220,91 EUR), bet no kāpņu telpas 6., 9., 10., 11. un 12. stāva koridoros esošajiem durvju rāmjiem izņēma dzīvokļu īpašnieku kopībai, kuru pārstāv biedrība /Nosaukums /piederošas piecas durvis 1278,95 EUR kopējā vērtībā (vienu durvju vērtība 255,79 EUR), kuras ielika kravas transportlīdzeklī, un no notikuma vietas aizbrauca. Tādējādi /pers. C/ atklāti nolaupīja daudzdzīvokļu mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopībai, kuru pārstāv biedrība /Nosaukums / piederošu mantu 2604,41 EUR vērtībā.

[2] Apsūdzētais/pers. C/ ir iesniedzis apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2022. gada 22. novembra spriedumu, kurā ir lūdzis minēto spriedumu atcelt.

[2.1] Apsūdzētais /pers. C/ apelācijas sūdzībā ir norādījis, ka viņš nepiekrīt pirmās instances tiesas spriedumam.

[2.2] Pirmās instances tiesas spriedumā norādīts, ka tiesa ir konstatējusi, ka lietā nav strīda par to, ka tieši viņš, apsūdzētais /pers. C/, izņēma 11 durvju vērtnes. Strīds pastāv par durvju vērtņu izņemšanas iemesliem un pamatu. Biedrības /Nosaukums / pārstāvju ieskatā, durvju vērtnes ir nozagtas, savukārt viņš, apsūdzētais /pers. C/, apgalvo, ka tās izņemtas pēc mājas iedzīvotāju vai /pers. F/ lūguma remontdarbiem.

Pirmās instances tiesa spriedumā norāda, ka nozagtās durvis izņemtas no tām vietām, kur viņš, apsūdzētais /pers. C/, varēja brīvi piekļūt, un kas nebija aizslēgtas. Līdz ar to tiek norādīts, ka viņa mērķis bija izņemt tieši 11 durvis, kurām bija piekļuve. Šāds tiesas apgalvojums ir pamatots tikai ar cietušās [pārstāves] un liecinieces sniegtajām liecībām. Apsūdzētā /pers. C/ ieskatā, minēto personu sniegtās liecības nav pārbaudītas un nav guvušas apstiprinājumu.

Apsūdzētais /pers. C/ ir norādījis, ka ēkai ir 11 stāvu. Katrā ēkas stāvā ir trīs durvis. Viņam, apsūdzētajam /pers. C/, nebija ierobežota piekļuve durvīm vai stāviem, kā to ir secinājusi tiesa. Katrā stāvā ir izeja uz kāpņu telpu ar trepēm. Lai nokļūtu uz šo kāpņu telpu, ir jāatver divas durvis. Šīs durvis ir brīvi atveramas bez iespējas aizslēgt. Līdz ar to piekļuve bija vismaz 22 durvīm, kas uzstādītas bez iespējas tas aizslēgt. Kopumā ēkai triju pasūtījumu rezultātā viņa, apsūdzētā /pers. C/, pārstāvētais uzņēmums uzstādījis 33 durvis, no kurām 11 durvju vērtnes (nevis visas durvis) tika paņemtas remonta veikšanai.

Pirmās instances tiesa spriedumā norāda, ka tā viņa, apsūdzētā /pers. C/, liecības vērtē kā versiju savai aizstāvībai ar nolūku izvairīties no krimināatbildības un soda. Tiesa nav ticējusi, ka 11 durvīm vienlaicīgi bija radušies defekti, kurus nebija iespējams novērst uz vietas, durvis neizņemot.

Apsūdzētais /pers. C/ ir vērsis uzmanību, ka viņš tiesas sēdes laikā savās liecībās norādījis, ka durvju remonts bija saistīts ar durvju vērtņu blīvējumu. Šāda defekta novēršanai ir nepieciešama speciāla iekārta, kur to var izdarīt. Šāda iekārta atrodas uzņēmuma ražošanas telpās. Viņš tiesai ir paskaidrojis, ka ar logu un durvju ražošanu un montāžu nodarbojas kopš 2004. gada. Viņam ir speciālas zināšanas, kas saistītas ar durvju uzbūvi, ražošanu, remontu veikšanu, defektu noteikšanu un durvju regulēšanu. Tiesas izmeklēšanas laikā lieciniecei /pers. F/ tika uzrādīts dokuments (e-pasts), ar kuru /pers. F/ vērsusies pie viņa, apsūdzētā /pers. C/, ar nepieciešamību veikt remontu durvīm. /pers. F/ apliecinājusi, ka šāda vēršanās pie viņa, apsūdzētā /pers. C/, ir bijusi. Minētais e-pasts pierāda durvju remonta nepieciešamības faktu.

Apsūdzētais /pers. C/ ir norādījis, ka starp viņu un /pers. F/ sadarbība ilga vairākus gadus. Tādējādi pastāvīgam klientam netika pieprasīts katru izteikto lūgumu iesniegt rakstveidā, jo ir izveidojusies uzticība.

[2.3] Pirmās instances tiesa spriedumā ir atsaukusies uz diviem darbu izpildes līgumiem. Proti, uz 2016. gada 21. septembrī noslēgto līgumu, pēc kura durvis bija ieliktas, bija veikta apdare, un durvis bija nodotas dzīvokļu īpašniekiem. Otrs darbu izpildes līgums bija noslēgts starp /Nosaukums 1/ un biedrību/Nosaukums / Pirmās instances tiesas ieskatā, tie apstiprina, ka viņam, apsūdzētajam /pers. C/, nebija pamats atsaukties uz līgumā iekļauto punktu, ka preces īpašumtiesības pāriet ar samaksas brīdi, jo šāds punkts pastāvēja starp viņa pārstāvēto uzņēmumu un /Nosaukums 1/ nevis starp viņu

un biedrību /Nosaukums / Šādam apgalvojumam viņš kategoriski nepiekrīt. Viņš, apsūdzētais /pers. C/, tiesas izmeklēšanas laikā un savā pēdējā vārdā ir norādījis, ka sadarbība starp viņu un biedrību /Nosaukums / notika jau ilgāku laiku. 2019. gadā bija jau trešais pasūtījums durvju uzstādīšanai. Biedrība /Nosaukums / vērsās pie viņa, apsūdzētā /pers. C/, kā fiziskas personas pēc jauna durvju pasūtījuma, nevis pie /Nosaukums 1/ Uz darbu izpildes brīdi viņa pārstāvētajam uzņēmumam nebija nepieciešamo dokumentu, proti, būvkomersanta apliecība, lai veiktu durvju demontāžu un jaunu durvju montāžu. Faktiski šādai formalitātei tika piesaistīta /Nosaukums 1/ Tas tika saskaņots arī ar /pers. F/. Šo faktu apstiprina viņa, apsūdzētā /pers. C/, liecības, /Nosaukums 1/ pārstāvja liecības un liecinieces /pers. F/ liecības. Visu darba apjomu, kas saistīts ar durvju ražošanu, veco durvju demontāžu un jauno durvju montāžu, veica viņa, apsūdzētā /pers. C/, pārstāvētais uzņēmums. Visas pārrunas, saskaņošanas, darba izpildes u. c. jautājumi tika risināti starp viņu kā darbu faktisko izpildītāju un /pers. F/, kura pārstāvēja dzīvokļu īpašnieku kopību. Līdz ar to viņam, apsūdzētajam /pers. C/, bija pamats uzskatīt, ka faktiskās līgumiskās attiecības pastāvēja starp viņu un dzīvokļu īpašnieku kopību, kuru pārstāvēja /pers. F/. Viņš bija pārliecināts, ka līdz brīdim, kamēr netiks veikta pilna pārdotās preces, t. i., durvju, samaksa, durvis ir viņa īpašums.

[2.4] Apsūdzētais /pers. C/ ir vērsis uzmanību, ka pirmstiesas izmeklēšanas laikā policijas amatpersona pieņēma lēmumu par krimināllietas izbeigšanu daļā. Atbilstoši Augstākās tiesas 2002. gada 27. novembra lēmumam lietā Nr. SKK-0578 par zādzību nav pamats uzskatīt gadījumu, kad neatļauti tiek paņemta manta, kas pieder pašam tās paņēmējam, kaut arī paņemšanas brīdī viņš to nezināja, jo nav zādzības pazīmes, proti, lietas piederība citai personai.

[2.5] Apsūdzētais /pers. C/ apelācijas sūdzībā ir citējis Civillikuma 2069. pantu.

Apsūdzētais /pers. C/ ir norādījis, ka, lai noteiktu, vai notikusi durvju zādzība, ir nepieciešams noteikt, kuram pieder durvis. Judikatūrā ir nostiprināta atziņa, ka īpašumtiesības uz preci pāriet ar preces nodošanas brīdi vai veiktu preces samaksas brīdi (Civillikuma 2069. pants). Lai varētu nonākt pie secinājuma, ka durvis tika nodotas pasūtītājam, un tās nonāca pasūtītāja īpašumā, jābūt parakstītam attiecīgam pieņemšanas-nodošanas aktam. Pieņemšanas-nodošanas akts ir dokuments, kas apliecina vienas puses preces jeb darbu nodošanu otrai pusei (saņēmējam vai pasūtītājam).

Pirmās instances tiesas spriedumā ir vērtēti divi pieņemšanas-nodošanas akti. Lietas pirmā sējuma 70. lapā atrodas pieņemšanas-nodošanas akts, ko iesniedza biedrības /Nosaukums / pārstāvis. Lietas pirmā sējuma 61. lapā un otrā sējuma 47. lapā atrodas pieņemšanas-nodošanas akts, ko iesniedza viņš, apsūdzētais /pers. C/. Tiesa ir norādījusi, ka, iespējams, uz abiem pieņemšanas-nodošanas aktiem ir viltoti /pers. F/ un /pers. H/ paraksti. Nav saprotams, kādēļ tiesa atsaucas tikai uz viņa, apsūdzētā /pers. C/, iesniegto pieņemšanas-nodošanas aktu, kuru nav iespējams pārbaudīt, jo nav oriģināla, bet biedrības /Nosaukums / iesniegto pieņemšanas-nodošanas aktu nav vēlējusies pārbaudīt, kaut arī /pers. H/ ir norādījis, ka uz tā viltots viņa paraksts.

Apsūdzētais /pers. C/ ir vērsis uzmanību, ka viņš un biedrība /Nosaukums / pieņemšanas-nodošanas aktus iesniedza pirmstiesas izmeklēšanas laikā. Procesa virzītājs nesaprotamu iemeslu dēļ pirmstiesas izmeklēšanas laikā nav centies noskaidrot šo aktu juridisko spēku, t. sk. parakstu īstumu. Viņš, apsūdzētais /pers. C/ ir sniedzis detalizētas liecības policijā. Viņš nav mainījis savas liecības. Viņa un /pers. F/ konfrontēšanas laikā netika uzdots jautājums par pieņemšanas-nodošanas aktiem. Apsūdzētā /pers. C/ ieskatā, pirmās instances tiesa nepamatoti ir atzinusi, ka minēto pieņemšanas-nodošanas aktu izcelsme un to patiesums nav izskatāmās lietas pierādīšanas priekšmets, bet iespējami saistīti ar līgumā pielīgtās summas samaksas kārtību, kas risināms civiltiesiskā ceļā. Šāds apgalvojums ir nepamatots. Lai noteiktu, ka durvis ir dzīvokļu īpašnieku kopības īpašums, bija jākonstatē, ka durvis tika nodotas, un par to tika veikta samaksa. Pie apstākļa, ka abi pieņemšanas-nodošanas akti ir ar viltotiem parakstiem, izskatāmajā lietā ir konstatējams, ka īpašumtiesības uz durvīm joprojām pieder viņam, apsūdzētajam /pers. C/. Pieņemšanas-nodošanas aktu nedrīkst vērtēt tikai no iesaistīto pušu samaksas kārtības. Pieņemšanas-nodošanas akti ir tieši saistīti ar īpašumtiesību pāreju no vienas puses uz otru.

Pirmās instances tiesa spriedumā, atsaucoties uz lietas otrā sējuma 147. lapu ("Swedbank" konta izrakstu), ir konstatējusi, ka durvīm, kas izgatavotas saskaņā ar 2019. gada decembra līgumu, apmaksa ir veikta, durvis ir uzstādītas un nodotas, bet strīds pastāv par durvju apdari. Apsūdzētā /pers. C/ ieskatā, šādam tiesas secinājumam nevar piekrist, jo par durvju apdari nevar būt strīds. Durvju apdare nav iekļauta starp pusēm noslēgtajos līgumos. Viņš pieļauj, ka tiesa ir ņēmusi vērā tāmi kā līguma pielikumu, ko iesniegusi biedrība/Nosaukums / Šo tāmi nevar izmantot kā pierādījumu, jo konkrētā tāme ir piedāvājums no cita uzņēmuma. Turklāt šī tāme ir izsniegta gadu pirms līguma noslēgšanas. "Swedbank" konta izraksts apliecina tikai ziņas, ka samaksa nav veikta pilnā apmērā, kas paredzēts līgumā. Tiesas norādītais "Swedbank" konta izraksts apliecina to, kādā apmērā ir veikta samaksa. Lietas pirmā sējuma 5. lapā esošajā līgumā ir norādīta summa, kādai bija jābūt samaksātai par visu darbu apjomu. Noteicošais ir starp pusēm noslēgtais līgums un tajā paredzētā samaksas kārtība, nevis bankas maksājuma uzdevumā maksājuma mērķī norādītā informācija. Lietā esošos pieņemšanas-nodošanas aktus apstrīd gan /Nosaukums 1/ gan biedrība /Nosaukums /Līdz ar to dokumenti, kuru juridisko spēku apstrīd personas, kuru paraksti ir uz šiem aktiem, nevar kalpot kā pierādījums, uz ko var pamatot darbu izpildi un nodošanu.

[2.6] Pirmās instances tiesa spriedumā ir nonākusi pie secinājuma, ka viņš, apsūdzētais /pers. C/, izmantoja apstākli, ka iepriekš veica darbus dzīvojamā māja. Līdz ar to viņš varēja rīkoties atklāti. Tādējādi viņš, neslēpjoties, ir ieradies un izņēmis 11 durvis.

Apsūdzētais /pers. C/ ir vērsis uzmanību, ka pašas durvis netika izņemtas. Tika izņemtas tikai durvju vērtnes. Vērtnes ir vienas no durvju sastāvdaļām. Šāds tiesas apgalvojums nav pamatots ar lietas materiāliem. Līdz ar to tas ir uzskatāms par tiesneša subjektīvu viedokli. Viņš, apsūdzētais /pers. C/, savās liecībās tiesai ir norādījis, ka durvju vērtnes tika paņemtas nepieciešamajiem remontdarbiem, lai novērstu konstatētos defektus. Starp viņu un dzīvokļu kopības pārstāvi /pers. F/ bija izveidojusies sadarbība un uzticība. Viņiem nebija savstarpēji konflikti pirms durvju aizvešanas remontdarbu veikšanai. Konflikts radās vēlāk. Durvju vērtņu remontu bija iespējams veikt, tikai aizvedot tās uz atbilstošām telpām un novietojot tās uz darba galda. Lai veiktu nepieciešamos remontdarbus, durvju vērtnes bija nepieciešams nolikt guļus stāvoklī. To nav iespējams izdarīt dzīvokļu namīpašuma kāpņu telpā, kur pastāvīgi pārvietojas cilvēki, kuri traucē darbu veikšanu.

[2.7] Apsūdzētais /pers. C/ apelācijas sūdzībā ir citējis Kriminālprocesa likuma 95. panta pirmo daļu un norādījis, ka tiesvedības laikā noskaidrots, ka biedrībai /Nosaukums / nepieder īpašums /adrese /Minētā biedrība tikai veic minētā nekustamā īpašuma pārvaldīšanu. Arī pirmās instances tiesa spriedumā ir norādījusi, ka uzstādītās durvis piederēja dzīvokļu īpašnieku kopībai, nevis biedrībai /Nosaukums /

Apsūdzētais /pers. C/ apelācijas sūdzībā ir citējis Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6. panta pirmo un otro daļu un Dzīvokļa īpašuma likuma 2. panta otro daļu, 4. panta pirmās daļas 1. punktu un 15. panta pirmo daļu un norādījis, ka atbilstoši minētajām likuma normām biedrība šajā krimināllietā nevar būt par cietušo, jo biedrība nav minēto durvju īpašnieks. Biedrībai kā juridiskai personai nav nodarīts kaitējums. Biedrība "/Nosaukums / var būt tikai kā cietušā pārstāvis gadījumā, ja dzīvokļu īpašnieki būtu izdevuši biedrībai /Nosaukums /atbilstošu pilnvarojumu. Konkrētajā krimināllietā biedrībai bija iespējams sniegt pilnvarojumu pārstāvēt dzīvokļu īpašnieku kopību. To pierāda apstāklis, ka pirms durvju iegādes tika veikts balsojums, un bija pieņemts lēmums par durvju iegādi/maiņu. Biedrības /Nosaukums / pilnvaras vai tiesības šajā gadījumā aprobežojas tikai ar pārvaldīšanu. Tas atbilstoši iepriekš minētajiem normatīvajiem aktiem nozīmē sniegt pakalpojumus mājas uzkopšanā un rēķinu izrakstīšanā par izmantotajiem komunālajiem pakalpojumiem. Pilnvarojums biedrībai nav universāls. Tas ir aprobežots ar konkrētu uzdevumu veikšanu (pārvaldīšanu).

Pirmās instances tiesas spriedumā norādīts, ka tiesa atzīst, ka zādzības priekšmets – 11 durvis – pieder kopīpašumā dzīvokļu īpašnieku kopībai, kuru pārstāv biedrība/Nosaukums / Līdz ar to tiesa ir grozījusi apsūdzībā norādīto, ka durvis pieder biedrībai. Pirmās instances tiesa, ņemot vērā, ka biedrība pārstāv dzīvokļu īpašnieku kopību, un dzīvokļu īpašnieki naudas līdzekļus īpašuma apsaimniekošanai un pārvaldīšanai nodevuši biedrībai, ir atzinusi, ka mantisks zaudējums tika nodarīts kriminālprocesā par cietušo atzītajai biedrībai /Nosaukums / Apsūdzētais /pers. C/ nav piekritis šādam

tiesas apgalvojumam, jo tiesa nevar grozīt apsūdzību. Tādējādi ir nepamatoti atsaukties uz apsaimniekošanu un tādā veidā atzīt, ka mantisks zaudējums tika nodarīts biedrībai /Nosaukums /Kā izriet no iepriekš minētajām likuma normām, biedrība /Nosaukums /ir juridiska persona, kura sniedz pārvaldīšanas pakalpojumu. Biedrībai /Nosaukums / piederošā manta nav nozagta. Atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 15. panta pirmajai daļai kā cietušais šajā krimināllietā var būt dzīvokļu īpašnieku kopība.

[2.8] Apsūdzētais /pers. C/ ir norādījis, ka nepiekrīt pirmās instances tiesas piespriestajam mantiskā zaudējuma apmēram. Tiesa nav ņēmusi vērā, ka trīs durvju vērtnes tika atgrieztas tiesas procesa laikā. To apstiprināja arī viena no dzīvokļa īpašniecēm, lieciniece /pers. J/, kā arī biedrības/Nosaukums /" pārstāvji. Tiesai bija pienākums samazināt kompensāciju šajā apjomā. Tā kā viņš, apsūdzētais /pers. C/, ir paļāvies, ka tiesa ņems vērā apstiprinājumu par durvju vērtņu atgriešanu, viņš nav iesniedzis tiesai pieņemšanas-nodošanas aktus. Saistībā ar šo apstākli viņš iesniedz trīs aktus par durvju atgriešanu 3., 7. un 8. stāvā ar foto fiksāciju. Šos aktus ir parakstījuši dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieki.

Pirmās instances tiesas spriedumā norādīts, ka ar piedāvājumā norādītajām ziņām (lietas pirmā sējuma 34. lapa) tiesa atzīst par pierādītu, ka mājas kāpņu telpas 2., 3., 4., 5., 7. un 8. stāva koridora vienu durvju vērtība ir 220,91 EUR, bet sešu durvju kopējā vērtība – 1325,46 EUR. Minētās durvis tika uzstādītas 2016. gadā saskaņā ar 2016. gada 21. septembra līgumu starp biedrību /Nosaukums / SIA "/Nosaukums B/" un /nosaukums 2/ Pirmās instances tiesa ir atzinusi, ka ar 2019. gada tāmē (lietas pirmā sējuma 9. un 51. lapas) un piedāvājumā (lietas pirmā sējuma 125. lapa) norādītajām ziņām ir pierādīts, ka mājas kāpņu telpas 6., 9., 10., 11. un 12. stāva koridora vienu durvju vērtība ir 255,79 EUR, bet piecu durvju kopējā vērtība – 1278,95 EUR. Minētās durvis tika uzstādītas 2020. gadā saskaņā ar 2019. gada 13. decembra līgumu starp biedrību /Nosaukums / un /Nosaukums 1/No tā izriet, ka pirmās instances tiesa ir ņēmusi par pamatu piedāvājumā vai tāmē norādītās summas, kur noteikta viena durvju vērtība. Viņš, apsūdzētais /pers. C/, šādam aprēķinam nepiekrīt, jo durvis netika paņemtas kā viens vesels, bet gan tās daļa, proti, durvju vērtne.

Apsūdzētais /pers. C/ ir norādījis, ka ar pirmās instances tiesas spriedumu ir piedzīts mantiskais zaudējums lielākā apmērā, nekā patiesībā nodarīts. Tiesai tika skaidrots, ka durvju vērtība iekļauj sevī arī uzstādīšanas, montāžas darbus, veco durvju utilizāciju, apdares darbus un garantiju. Tiesa nezināmu apstākļu dēļ nav ņēmusi vērā, ka daļa durvju tika atgrieztas dzīvokļu īpašnieku kopībai. Par to liecības ir sniegusi arī lieciniece, kuras liecības atspoguļotas spriedumā.

Apsūdzētā /pers. C/ ieskatā, pirmās instances tiesa ir pārkāpusi Kriminālprocesa likuma 129. panta prasības par to, ka pierādījumi ir attiecināmi uz konkrēto kriminālprocesu, ja ziņas par faktiem tieši vai netieši apstiprina kriminālprocesā pierādāmo apstākļu esamību vai neesamību, kā arī citu pierādījumu ticamību vai neticamību, izmantošanas iespējamību vai neiespējamību. Pirmās instances tiesa spriedumā konstatējusi, ka lietā ir divi līgumi, kas noslēgti 2016. gada 21. septembrī un 2019. gada 13. decembrī. Savukārt tiesa spriedumā, pamatojot piedzenamo kompensācijas apmēru, ir atsaukusies uz lietas pirmā sējuma 9. un 51. lapā esošajiem dokumentiem, kas nav attiecināmi uz 2019. gada 13. decembra līgumu, kā arī nav šā līguma pielikums. Norādīto tāmi ir sastādījusi cita kompānija faktiski gadu pirms darījuma slēgšanas. Viņš, apsūdzētais /pers. C/, pirmstiesas procesā ir iesniedzis procesa virzītājam savus aprēķinus durvju vērtņu vērtībai (lietas otrā sējuma 56.-67. lapas). Šie aprēķini attiecas uz nolietojumu durvīm, kas uzstādītas 2016. gadā. Minētais aprēķins ir pamatots ar grāmatvedības uzskaiti juridiskajai personai.

Pirmās instances tiesa ir atzinusi juridisku personu – biedrību /Nosaukums / – par cietušo. Līdz ar to viņa, apsūdzētā /pers. C/, iesniegtā grāmatvedības uzskaite tiešā veidā attiecas uz cietušo. Atbilstoši grāmatvedības aprēķinam atlikusī izņemto durvju vērtņu vērtība uz 2020. gadu sastāda 290,12 EUR. Tas atbilst nelieliem apmēriem, par ko atbildība ir paredzēta Krimināllikuma 180. pantā.

[2.9] Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. C/ uzturēja iesniegto apelācijas sūdzību pilnā apjomā.

[3] Tā kā apelācijas instances tiesa konstatē tādus noziedzīga nodarījuma izdarīšanas apstākļus, kas atšķiras no pirmās instances tiesas spriedumā norādītajiem apstākļiem, apelācijas instances tiesa sniedz jaunu noziedzīgā nodarījuma aprakstu.

[3.1] Apelācijas instances tiesa atzīst par pierādītu un konstatē, ka apsūdzētais /pers. C/ izdarīja svešas kustamas mantas atklātu nolaupīšanu (zādzību). Apsūdzētais /pers. C/ minēto noziedzīgo nodarījumu izdarīja šādos apstākļos.

Apsūdzētais /pers. C/ 2020. gada 22. maijā, laika posmā no plkst. 10.30 līdz plkst. 14.20, ieradās daudzdzīvokļu mājā /adrese/kur, rīkojoties ar nodomu, kas vērsts uz svešas kustamas mantas prettiesisku iegūšanu, no minētās daudzdzīvokļu mājas kāpņu telpas 2., 3., 4., 5., 7. un 8. stāva koridoros esošajām durvju kārbām izņēma daudzdzīvokļu mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopībai piederošās sešas durvju vērtnes 981,78 EUR kopējā vērtībā (vienu durvju vērtņu vērtība 163,63 EUR), bet no kāpņu telpas 6., 9., 10., 11. un 12. stāva koridoros esošajām durvju kārbām izņēma daudzdzīvokļu mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopībai piederošās piecas durvju vērtnes 947,30 EUR kopējā vērtībā (vienu durvju vērtņu vērtība 189,46 EUR), kuras ielika kravas transportlīdzeklī, un no notikuma vietas aizbrauca. Tādējādi apsūdzētais /pers. C/ atklāti nolaupīja daudzdzīvokļu mājas /adrese/dzīvokļu īpašnieku kopībai piederošo mantu 1929,08 EUR kopējā vērtībā.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. C/ izdarīja Krimināllikuma 175. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

[4] Apsūdzētais /pers. C/ apelācijas instances tiesā liecināja, ka atzīst, ka ir veicis durvju (to vērtņu) demontāžu, jo nebija iespējams veikt durvju remontu uz vietas. Viņš to darījis pēc /pers. F/ lūguma. Apsūdzētais /pers. C/ norādīja, ka uzskata, ka daļa no durvju vērtnēm pieder viņam, jo nebija veikta pilna apmaksa, un nebija sastādīts pieņemšanas-nodošanas akts.

[5] Vidzemes apgabaltiesa, izvērtējusi apsūdzētā /pers. C/ apelācijas sūdzības saturu, secina, ka apsūdzētais /pers. C/ uzskata, ka viņš nav vainīgs inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Tādējādi ir atzīstams, ka apsūdzētais /pers. C/, lūdzot atcelt pirmās instances tiesas spriedumu, faktiski ir lūdzis apelācijas instances tiesu taisīt jaunu spriedumu un attaisnot viņu celtajā apsūdzībā.

[5.1] Vidzemes apgabaltiesa, apsvērusi apsūdzētā /pers. C/ apelācijas sūdzībā minētos argumentus, uzklausot apsūdzētā /pers. C/ apelācijas instances tiesā sniegto liecību, kā arī apelācijas kārtībā vēlreiz pārbaudot kriminālprocesa laikā iegūtos pierādījumus kopumā un savstarpējā sakarībā, nesaskata pamatu apsūdzētā /pers. C/ apelācijas sūdzības apmierināšanai un apsūdzētā /pers. C/ attaisnošanai.

[5.2] Vidzemes apgabaltiesa, ņemot vērā, ka apelācijas instances tiesa ir konstatējusi tādus noziedzīgā nodarījuma apstākļus, kas atšķiras no pirmās instances tiesas spriedumā norādītajiem apstākļiem, atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir pilnībā atceļams, un krimināllietā ir taisāms jauns notiesājošs spriedums.

[5.3] Apelācijas instances tiesa, novērtējusi kriminālprocesa laikā iegūtos pierādījumus kopumā un savstarpējā sakarībā, secina, ka pirmās instances tiesa spriedumā nepamatoti ir atzinusi, ka apsūdzētais /pers. C/ nozaga durvis, un ka apsūdzētais /pers. C/ ar savu rīcību nodarīja cietušajai personai mantisko zaudējumu visu durvju vērtībā. Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā, ka apsūdzētais /pers. C/ no durvju kārbām izņēma tikai to daļu – durvju vērtnes –, bet durvju kārbas palika ēkas konstrukcijā.

[5.4] Vidzemes apgabaltiesa, izvērtējot apsūdzētajam /pers. C/ celtajā apsūdzībā un pirmās instances tiesas spriedumā norādīto zādzības priekšmeta apzīmējumu "durvis", secina, ka minētais zādzības priekšmeta nosaukums neatbilst tam priekšmeta (priekšmetu), ko apsūdzētais faktiski prettiesiski paņēma (nozaga), nosaukumam. Ne prokurors, ne pirmās instances tiesa nav ņēmuši vērā, ka durvju konstrukcija sastāvēja no divām pamatdaļām – durvju vērtnes un durvju kārbas. Apsūdzētais /pers. C/ izņēma un aizveda durvju vērtnes.

Interneta vietnē "Tēzaurs" ir skaidrots, ka vārda "durvis" pamatnozīme ir "virās iekārta vai būdāma plāksne caurstaigājamas ailas aizdarīšanai". Savukārt vārds "vērtne" nozīmē veramo (logu, durvju, vārtu) daļu (skaidrojošā un sinonīmu vārdnīca "Tēzaurs", pieejams: https://www.tezaurs.lv,

aplūkots 2024. gada 27. maijā).

[5.5] Vidzemes apgabaltiesa konstatē, ka apsūdzētais /pers. C/ visa kriminālprocesa laikā, paužot savu attieksmi pret apsūdzību un dodot liecības, nav atzinis savu vainīgumu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Apsūdzētais /pers. C/ visa kriminālprocesa laikā, dodot liecības, ir atzinis, ka viņš 2020. gada 22. maijā daudzdzīvokļu mājā /adrese/ no durvju kārbām ir izņēmis 11 durvju vērtnes, piecas no kurām, apsūdzētā /pers. C/ ieskatā, piederēja viņam, jo līgums par durvju uzstādīšanu nebija pilnībā izpildīts, jo nebija veikta pilna līgumā minētās summas samaksa, minētās piecas durvis ar pieņemšanas-nodošanas aktu nebija nodotas citas personas rīcībā, jo iesniegtie pieņemšanas-nodošanas akti viltoti. Saskaņā ar apsūdzētā /pers. C/ sniegtajām liecībām iepriekš minētās 11 durvju vērtnes tika izņemtas pēc /pers. F/ lūguma, lai aizvestu tās uz apkopi (lietas otrā sējuma 30.-31., 68.-69., 123.-124. un 157. lapas un 2022. gada 25. aprīļa un 2022. gada 6. oktobra tiesas sēdes audioieraksti, kas atrodas Tiesu informatīvajā sistēmā).

[5.6] Vidzemes apgabaltiesa secina, ka no apsūdzētā /pers. C/ liecībām izriet, ka apsūdzētais /pers. C/ atzīst faktu, ka viņš tiešām 2020. gada 22. maijā, laika posmā no plkst. 10.30 līdz plkst. 14.20, ieradās daudzdzīvokļu mājā /adrese/un atklāti, proti, to redzot citām personām, no minētās daudzdzīvokļu mājas kāpņu telpas 2., 3., 4., 5., 6., 7. , 8., 9., 10., 11. un 12. stāva koridoros esošajām durvju kārbām izņēma 11 durvju vērtnes, kuras ielika kravas transportlīdzeklī, un pēc tam aizbrauca.

[5.7] Vidzemes apgabaltiesa, analizējot apsūdzētā /pers. C/ liecību saturu, secina, ka apsūdzētais /pers. C/ uzskata, ka viņš nav izdarījis svešas kustamas mantas nolaupīšanu.

[5.8] Vidzemes apgabaltiesa, novērtējusi apsūdzētā /pers. C/ liecībās minētās ziņas, ka viņš nav izdarījis svešas kustamas mantas nolaupīšanu, aplūkojot tās kopumā un savstarpējā sakarībā ar citiem kriminālprocesa gaitā iegūtajiem pierādījumiem, nepiedod ticamību apsūdzētā /pers. C/ liecībām šajā daļā. Apelācijas instances tiesa ņem vērā, ka apsūdzētās personas paustā attieksme pret apsūdzību un apsūdzētā liecībās minētās ziņas par faktiem ir tikai viens no pierādījumiem, kuru ticamība ir izvērtējama atbilstoši Kriminālprocesa likuma 128. panta otrajā daļā noteiktajam, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus un ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.

Vidzemes apgabaltiesa, novērtējusi apsūdzētā /pers. C/ liecībās minētās ziņas, ņem vērā, ka apsūdzētā /pers. C/ norādītas ziņas, ka viņš nav izdarījis svešas kustamas mantas nolaupīšanu, ir pretrunā ar citiem kriminālprocesa laikā iegūtajiem pierādījumiem un no tiem izrietošajiem atzinumiem, kas apstiprina apsūdzētā /pers. C/ vainīgumu Krimināllikuma 175. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Tādējādi apelācijas instances secina, ka apsūdzētais /pers. C/ savās liecībās šajā daļā ir norādījis apzināti nepatiesas ziņas par notikušā apstākļiem. Tādējādi apelācijas instances tiesa nepiekrīt apsūdzētā /pers. C/ apelācijas sūdzībā ietvertajām norādēm, ka viņš nav izdarījis inkriminēto noziedzīgo nodarījumu.

[5.9] Apelācijas instances tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. C/ vainīgums Krimināllikuma 175. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīts ar kriminālprocesa laikā iegūtajiem pierādījumiem.

[5.9.1] No 2016. gada 21. septembra līguma par durvju nomaiņu dzīvojamās mājas /adrese/ kāpņu telpās, kopijas ir redzams, ka biedrība /Nosaukums / kā pasūtītājs, SIA /Nosaukums 2/ kā maksātājs un SIA "/Nosaukums B/", kuru pārstāvēja apsūdzētais /pers. C/, kā uzņēmējs bija noslēgušas līgumu par 11 iekšdurvju nomaiņu iepriekš minētajā dzīvojamā mājā (lietas pirmā sējuma 30.-33. lapas).

[5.9.2] Saskaņā ar cietušās biedrības /Nosaukums / pārstāves /pers. A/ liecībām 2016. gada 21. septembra līgums par durvju nomaiņu ir izpildīts, proti, tika nomainītas 11 iekšdurvis, kā arī veikta pilna samaksa par veiktajiem darbiem (lietas pirmā sējuma 108.-109. lapas).

[5.9.3] Apsūdzētais /pers. C/ nav apstrīdējis ne 2016. gada 21. septembra līguma noslēgšanas faktu, ne to, ka minētais līgums ir izpildīts: tika nomainītas 11 iekšdurvis, veikta pilna samaksa par veiktajiem darbiem, un durvis nodotas pasūtītājam.

[5.9.4] Tādējādi apelācijas instances tiesa secina, ka iepriekš minētās 11 iekšdurvis ir atzīstamas par daudzdzīvokļu mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopības īpašumu.

[5.9.5] No 2019. gada 13. decembra līguma par iekšdurvju nomaiņu dzīvojamās mājas /adrese/ kāpņu telpās, kopijas ir redzams, ka biedrība /Nosaukums / kā pasūtītājs un /Nosaukums 1/ tās valdes locekļa /pers. H/ personā kā uzņēmējs bija noslēgušas līgumu par 11 iekšdurvju nomaiņu iepriekš minētajā dzīvojamā mājā. Līguma 2.12.2. punktā ir noteikts, ka uzņēmēju darījumā pārstāvēs apsūdzētais /pers. C/. Saskaņā ar līguma 3.2. punktu līguma kopējā summa par paveiktiem kvalitatīvi un savlaicīgi paveiktiem darbiem ir noteikta 5836,53 EUR. Līguma 3.4. punktā ir noteikts, ka biedrība /Nosaukums / kā pasūtītājs piecu darba dienu laikā no uzņēmēja pieprasījuma, ja uzņēmējs ir iesniedzis pasūtījumam avansa norēķinu, veic avansa maksājumu materiālu iegādei 30 % apmērā no līguma kopējās summas, t. i., 1750,96 EUR. Saskaņā ar līguma 3.5. punktu gadījumā, ja pasūtītājs ir veicis darba avansa norēķinu saskaņā ar līguma 3.4. punktu, pasūtītājs veic gala norēķinu 70 % apmērā no līguma kopējās summas, t. i., 4085,57 EUR, par kvalitatīvi un līguma noteikumiem atbilstoši veiktajiem darbiem 15 darba dienu laikā no dienas, kad pasūtītājam iesniegti šādi dokumenti: 3.5.1. līdzēju abpusēju parakstīts darbu pieņemšanas-nodošanas akts līgumā noteiktajā kārtībā; 3.5.2. uzņēmēja sagatavots rēķins (lietas pirmā sējuma 4.-7. lapas).

[5.9.6] No 2019. gada 13. decembra līguma Nr. 4169/12-2019 kopijas ir redzams, ka SIA "/Nosaukums S/" tās valdes locekļa, proti, apsūdzētā /pers. C/ personā, kā izpildītājs un /Nosaukums 1/tās valdes locekļa /pers. H/ personā kā pasūtītājs bija noslēgušas līgumu par to, ka SIA "/Nosaukums S/" kā izpildītājs apņemas izgatavot pasūtījumu – 11 durvis –, kā arī veikt pasūtījuma piegādi, uzstādīšanu, utilizāciju un durvju apdari priekšējā pusē pasūtītāja norādītajā adresē /adrese/ Līguma 3. punktā ir norādīts, ka līguma summa ir 5636,53 EUR. Līguma 3.2.1. punktā ir norādīts, ka avansu summu 1750,96 EUR pasūtītājs apņemas pārskaitīt uz izpildītāja kontu triju dienu laikā no līguma parakstīšanas dienas. Saskaņā ar līguma 3.2.2. punktu pēc pasūtījuma izgatavošanas un darbu veikšanas pasūtītājs pieņem pasūtījumu un darbus un pēc pieņemšanas-nodošanas akta parakstīšanas brīža trīs darba dienu laikā apņemas pārskaitīt uz izpildītāja norēķina kontu atlikušo līguma summu vai arī samaksāt skaidrā naudā atlikušo līguma summu 3885,57 EUR. Līguma 5.10. punktā ir noteikts, ka izpildīts un izgatavots pasūtījums ir izpildītāja īpašums līdz laikam, kamēr tas pilnībā nav apmaksāts saskaņā ar minētā līguma noteikumiem (lietas pirmā sējuma 54.-55. lapas).

[5.9.7] Ziņas par faktiem, kas izriet no pilnvaras kopijas, apstiprina, ka /Nosaukums 1/tās valdes locekļa /pers. H/ personā bija pilnvarojusi apsūdzēto /pers. C/ veikt darījumus ar biedrību /Nosaukums /saskaņā ar 2019. gada 13. decembra līgumu Nr. 4169/12-2019, tostarp parakstīt, iesniegt un saņemt dokumentus uzņēmuma vārdā (lietas pirmā sējuma 60. lapa).

[5.9.8] Saskaņā ar liecinieka /pers. H/ liecībām, tā kā apsūdzētajam /pers. C/ [apsūdzētā /pers. C/ pārstāvētajai komercsabiedrībai] bija beigusies licence, kas nepieciešama, lai izpildītu pasūtījumu, /pers. H/ pārstāvētā /Nosaukums 1/2019. gada 13. decembrī ir parakstījusi ar biedrību /Nosaukums / līgumu par durvju nomaiņu dzīvojamā mājā /adrese/ Durvju montāžu un izgatavošanu ir veicis apsūdzētais /pers. C/, bet /pers. H/ [viņa pārstāvētā komercsabiedrība] veicis iekšējo apdari. Apsūdzētais /pers. C/ arī ir nodevis visus darbus (lietas pirmā sējuma 116.-117. lapas un 2022. gada 25. aprīļa tiesas sēdes audioieraksts, kas atrodas Tiesu informatīvajā sistēmā).

[5.9.9] No tāmes kopijas ir redzams, ka SIA "/nosaukums d/", kuru ir pārstāvējis apsūdzētais /pers. C/, un kurš arī ir parakstījis tāmi, 2019. gada 26. februārī ir sagatavojusi tāmi, kurā ir norādīts, ka vienu durvju materiālu vērtība mājai /adrese/ sastāda 255,79 EUR (lietas pirmā sējuma 9. lapa).

[5.9.10] Apelācijas instances tiesa secina, ka prokurors, ceļot apsūdzību, durvju materiālu vērtību 255,79 EUR mājai /adrese/ ir atzinis kā vienu durvju, kas mājā /adrese/ tika uzstādītas saskaņā ar 2019. gada 13. decembra līgumu par durvju nomaiņu, vērtību. Apelācijas instances tiesa ņem vērā, ka durvju vērtība nevar būt mazāka par materiālu vērtību, no kurām durvis izgatavotas. Tādējādi apelācijas instances tiesa atzīst par pierādītu, ka vienu

durvju, kas tika uzstādītas saskaņā ar 2019. gada 13. decembra līgumu par durvju nomaiņu, vērtība ir 255,79 EUR.

[5.9.11] Ziņas par faktiem, kas izriet no konta pārskata, apstiprina, ka biedrība /Nosaukums / saskaņā ar 2019. gada 13. decembra līgumu par durvju nomaiņu 2020. gada 23. janvārī ir pārskaitījusi /Nosaukums 1/ 1750,96 EUR, 2020. gada 25. martā – 1000 EUR, bet 2020. gada 5. maijā – 2419,81 EUR, pavisam kopā – 5170,77 EUR (lietas pirmā sējuma 15. lapa).

[5.9.12] Apelācijas instances tiesa, ņemot vērā, ka tiek apstrīdēts, ka lietā esošo aktu par konstrukciju un izpildīto darbu pieņemšanu-nodošanu (lietas pirmā sējuma 70. lapa) ir parakstījis aktā norādītās /Nosaukums 1/ pārstāvis, uz ko ir norādījis liecinieks /pers. H/ savā liecībā (lietas pirmā sējuma 116.-117. lapas), atzīst, ka ziņas par faktiem, kas izriet no minētā akta, ir atzīstamas par ierobežoti pieļaujamām, un tās var tikt izmantotas pierādīšanā tiktāl, cik to ticamību apstiprina citi kriminālprocesa laikā iegūtie pierādījumi.

[5.9.13] Saskaņā ar cietušās biedrības /Nosaukums /pārstāves /pers. A/ liecībām apsūdzētais /pers. C/ 2020. gada 28. aprīlī telefoniski ir paziņojis /pers. F/, ka visi darbi pabeigti. /pers. A/ kopā ar /pers. F/ tajā pat dienā, veicot fotofiksāciju, ir pieņēmušas darbus no /Nosaukums 1/ pārstāvja /vārds/. Par minēto faktu tika sastādīts pieņemšanas-nodošanas akts. /pers. A/ un /pers. F/, veicot paveiktā darba pārbaudi, ir konstatējušas, ka durvīm nav uzstādīti pašaizvērēji, kā arī visām durvīm apdare veikta tikai no iekšpuses, bet ne no ārpuses. Minētie trūkumi ir piefiksēti pieņemšanas-nodošanas aktā. /vārds/ uz vietas nav varējis neko paskaidrot un ieteicis vērsties pie /Nosaukums 1/ vadības. /pers. A/ ir piedalījusies pie iepriekš minētā akta sagatavošanas un personīgi ar savu roku ir veikusi piezīmes, ka nav veikta durvju apdare no otras puses, un nav uzstādīti 11 durvju pašaizvērēja mehānismi. /Nosaukums 1/ pārstāvis ir atvedis jau parakstītu aktu, kas bija jāparaksta no biedrības /Nosaukums / puses./pers. A/ un /pers. F/ ir tikušās ar /pers. H/ un atdevušas viņam akta oriģinālu. Visi darbi, kas bija izpildīti, tika pieņemti, bet darbi, kas nebija izpildīti, netika pieņemti (lietas pirmā sējuma 108.-109. lapas un 2022. gada 25. aprīļa tiesas sēdes audioieraksts, kas atrodas Tiesu informatīvajā sistēmā).

[5.9.14] Saskaņā ar liecinieces /pers. F/ liecībām apsūdzētais /pers. C/ 2020. gada 28. aprīlī ir telefoniski paziņojis /pers. F/, ka visi darbi ir pabeigti. /pers. F/ tajā pat vai nākamajā dienā, ir ieradusies mājā /adrese/un konstatējusi, ka durvīm, kas uzstādītas saskaņā ar 2019. gada 13. decembra līgumu, nebija uzstādītas ierīces, kas nodrošina durvju automātisku slēgšanu. Tāpat minētajām durvīm nebija veikta ārējā apdare. /Nosaukums 1/ īpašnieks vēlāk ir ieradies un uzstādījis 11 trūkstošās durvju slēgšanas ierīces, bet durvju ārējā apdare netika veikta. /Nosaukums 1/īpašnieks ir apsolījis sastādīt atsevišķu tāmi par minētajiem apdares darbiem. Pēc durvju slēgšanas ierīču uzstādīšanas tajā pat dienā biedrība /Nosaukums /ir pieņēmusi paveiktos darbus. Par to sastādīts pieņemšanas-nodošanas akts. /pers. F/ ir atpazinusi lietas pirmā sējuma 70. lapā esošo konstrukciju un izpildīto darbu pieņemšanas-nodošanas aktu un norādījusi, ka viņa to ir parakstījusi, bet minētajā aktā iebildumus ir ierakstījusi /pers. A/ (lietas pirmā sējuma 70. lapa un 2022. gada 25. aprīļa tiesas sēdes audioieraksts, kas atrodas Tiesu informatīvajā sistēmā).

[5.9.15] Tādējādi apelācijas instances tiesa atzīst, ka ziņas par faktiem, kas izriet no iepriekš minētā akta par konstrukciju un izpildīto darbu pieņemšanu-nodošanu, kopsakarā ar ziņām par faktiem, kas izriet no cietušās biedrības /Nosaukums / pārstāves /pers. A/ un liecinieces /pers. F/ liecībām, apstiprina, ka 2020. gada 28. aprīlī /Nosaukums 1/ saskaņā ar 2019. gada 13. decembra līgumu par durvju nomaiņu ir piegādājusi un uzstādījusi mājā /adrese/ durvis. Aktu no biedrības /Nosaukums / puses ir parakstījusi tās valdes priekšsēdētāja /pers. F/. Biedrība /Nosaukums / nav izteikusi pretenzijas par uzstādītajām durvīm. Biedrība /Nosaukums / ir izteikusi pretenzijas, ka nav uzstādīti 11 durvju pašaizvērēji, un nav pabeigti durvju apdares darbi no ārpuses.

[5.9.16] Ziņas par faktiem, kas izriet no lietā esošā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesneses 2020. gada 9. decembra lēmuma atvasinājuma, apstiprina, ka /Nosaukums 1/ 2020. gada 9. novembrī bija iesniegusi tiesā pieteikumu pret biedrību /Nosaukums / par saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā, lai atgūtu no biedrības 754,60 EUR pēc 2019. gada 13. decembrī noslēgtā līguma (lietas otrā sējuma 152. lapa). Tādējādi ir secināms, ka /Nosaukums 1/ kā uzņēmējs bija atzinusi, ka īpašumtiesības uz 11 uzstādītajām durvīm ir pārgājušas uz daudzdzīvokļu mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopību, bet palikušās, nenokārtotās saistības par neapmaksātiem darbiem ir risināmas civiltiesiskajā kārtībā.

[5.9.17] Apelācijas instances tiesa, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos pierādījumus kopumā un savstarpējā sakarībā, atzīst, ka ziņas par faktiem, kas izriet no iepriekš minētajiem dokumentiem – konta pārskata un pieņemšanas-nodošanas akta – un cietušās biedrības /Nosaukums / pārstāves /pers. A/ un liecinieces /pers. F/ liecībām, apstiprina, ka /Nosaukums 1/ 2020. gada 28. aprīlī mājas /adrese/, kāpņu telpā uzstādīja 11 durvis saskaņā ar 2019. gada 13. decembra līgumu par durvju nomaiņu, biedrība /Nosaukums / bija pieņēmusi uzstādītās durvis, un biedrībai /Nosaukums / nebija iebildumu par pašu uzstādīto durvju, proti, to vērtņu un kārbu kvalitāti. Turklāt /pers. F/ kā biedrības /Nosaukums /valdes priekšsēdētāja no biedrības puses parakstīja pieņemšanas-nodošanas aktu, kurā nebija izteikti iebildumi pret uzstādīto durvju kvalitāti. Aktā bija izteikti iebildumi, ka nav veikta durvju apdare no ārpuses, un nav uzstādīti 11 durvju pašaizvērēja mehānismi. 11 durvju pašaizvērēja mehānismi minētajām durvīm tika uzstādīti vēlāk. Tādējādi ir atzīstams, ka iekšdurvju izgatavošana un uzstādīšana saskaņā ar 2019. gada 13. decembra līgumu par durvju nomaiņu bija pilnīgi pabeigta, minētās durvis tika iekļautas daudzdzīvokļu mājas /adrese/konstrukcijā, durvju izgatavotājs tās bija nodevis daudzdzīvokļu mājas /adrese/, dzīvokļu īpašnieku kopībai tās pārvaldītāja personā, un daudzdzīvokļu mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopība tās pārvaldītāja personā durvis bija pieņēmusi. Tādējādi atbilstoši Civillikuma 857. panta pirmās daļas un 859. panta pirmās daļas noteikumiem durvis bija kļuvušas par daudzdzīvokļu mājas /adrese/, piederumu. Apelācijas instances tiesa ņem vērā, ka par durvju izgatavošanu un uzstādīšanu pēc 2019. gada 13. decembra līguma bija veikta lielākā līguma summas samaksa, proti, bija samaksāti 88,59 % no līguma summas. Apelācijas instances tiesa ņem vērā, ka kopējā 11 uzstādīto durvju vērtība sastādīja 2813,69 EUR. Tādējādi biedrības /Nosaukums //Nosaukums 1/ samaksātie naudas līdzekļi pilnībā sedza durvju izgatavošanas un uzstādīšanas izmaksas. Līdz ar to apelācijas instances tiesa atzīst, ka durvis, kas tika uzstādītas saskaņā ar 2019. gada 13. decembra līgumu par durvju nomaiņu, noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā bija daudzdzīvokļu mājas /adrese/, dzīvokļu īpašnieku kopības īpašums.

[5.9.18] Saskaņā ar cietušās biedrības /Nosaukums /pārstāves /pers. A/ liecībām 2020. gada maijā, pēc durvju uzstādīšanas bija radušās domstarpības par tāmi, kas saistīta ar uzstādīto durvju ārējo apdari. Apsūdzētais /pers. C/ ir zvanījis un piedraudējis ar sekām, ja nesamaksās tāmē norādīto summu. /pers. A/ 2020. gada 22. maijā no /pers. F/ ir uzzinājusi, ka minētajā datumā /pers. F/ piezvanījusi dzīvokļa Nr. 63 iedzīvotāja /pers. U/, kura paziņojusi, ka neilgi pirms tam viņa redzēja, ka pie mājas piebraucis baltas krāsas busiņš ar /Nosaukums AB/ logotipu, kurā darbinieki iekrāmējuši durvis no mājas kāpņu telpas. /pers. A/, aizbraucot uz notikuma vietu, ir konstatējusi, ka mājas kāpņu telpā, 2., 3., 4., 5., 7. un 8. stāvā demontētas durvis, kas ved uz kāpņu telpu, bet 6, 9., 10., 11. un 12. stāvā demontētas durvis, kas ved uz rezerves izeju. Apsūdzētais /pers. C/ telefoniskā sarunā ir atzinis durvju paņemšanas faktu un teicis, ka viņš durvis paņēmis profilaksei pēc /pers. F/ lūguma. /pers. A/ uzreiz par to ir pajautājusi /pers. F/, kura atradās blakus. /pers. F/ ir atbildējusi, ka viņa nekādu lūgumu par durvju ņemšanu uz profilaksi nav izteikusi ne apsūdzētajam /pers. C/, ne citai personai. /pers. F/ 2020. gada 16. jūnijā savā mobilajā telefonā ir saņēmusi īsziņu no telefona numura, kuru izmantoja apsūdzētais /pers. C/, ka nelikvīdā prece, kas atrodas noliktavā, tiks utilizēta. No cietušās biedrības/Nosaukums / pārstāves /pers. A/ liecībām izriet, ka apsūdzētais /pers. C/ ir paņēmis un aizvedis durvis, kas tika uzstādītas pēc 2016. gada 21. septembrī un 2019. gada 13. decembrī noslēgtajiem līgumiem par durvju nomaiņu (lietas pirmā sējuma 108.-109. lapas un 2022. gada 25. aprīļa tiesas sēdes audioieraksts).

[5.9.19] Saskaņā ar liecinieces /pers. F/ liecībām biedrība /Nosaukums / 2020. gada 19. maijā e-pastā ir saņēmusi jaunās tāmes projektu par durvju ailes ārējo apdari 646,61 EUR ar PVN. /pers. F/ pēc neilga laika ir zvanījis apsūdzētais /pers. C/ un izteicis draudus, ja netiks apmaksāta pilna summa par durvīm, tad vēlāk tas iznāks daudz dārgāk. /pers. F/ 2020. gada 22. maijā ap plkst. 12.00 ir zvanījusi /pers. U/, kura paziņojusi, ka no mājas ar baltu busiņu ir aizvestas durvis. /pers. F/ pēc 20 minūtēm ir ieradusies notikuma vietā, pārbaudījusi mājas kāpņu telpu un konstatējusi, ka visos stāvos,

izņemot pirmo, bija pazudušas durvis, kopā – 11 gabalas. Apsūdzētais /pers. C/ 2020. gada 22. maijā ap plkst. 13.00 /pers. F/ klātbūtnē ir zvanījis /pers. A/un teicis, ka viņš durvis paņēma profilaksei pēc mājas iedzīvotāju lūguma ar /pers. F/ atļauju. /pers. F/ uzreiz ir teikusi /pers. A/, ka viņa nekādas atļaujas nedeva. /pers. F/ 2020. gada 16. jūnijā savā telefonā ir saņēmusi no apsūdzētā /pers. C/ numura īsziņu ar brīdinājumu, ka, ja biedrība /Nosaukums / nesamaksās parādu, tiks utilizētas noliktavā visas nederīgās preces (lietas pirmā sējuma 131.-132. lapas un 2022. gada 25. aprīļa tiesas sēdes audioieraksts).

[5.9.20] No notikuma vietas apskates protokola ir redzams, ka, Valsts policijas amatpersonai 2020. gada 19. jūnijā veicot apskati /adrese/ ir konstatēts, ka minētās daudzdzīvokļu mājas kāpņu telpas 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11. un 12. stāva koridoros esošajām durvju kārbām iztrūkst durvju vērtnes (lietas pirmā sējuma 82.-89. lapas).

[5.9.21] Apelācijas instances tiesa, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos pierādījumus kopumā un savstarpējā sakarībā, atzīst, ka ziņas par faktiem, kas izriet no apsūdzētā /pers. C/, cietušās biedrības /Nosaukums / pārstāves /pers. A/ un liecinieces /pers. F/ liecībām un notikuma vietas apskates protokola, apstiprina, ka apsūdzētais /pers. C/ 2020. gada 22. maijā, laika posmā no plkst. 10.30 līdz plkst. 14.20, ieradās daudzdzīvokļu mājā /adrese/, kur no minētās daudzdzīvokļu mājas kāpņu telpas 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11. un 12. stāva koridoros esošajām durvju kārbām izņēma 11 durvju vērtnes, kuras ielika kravas transportlīdzeklī, un no notikuma vietas aizbrauca.

[5.10] Vidzemes apgabaltiesa, novērtējusi cietušās biedrības /Nosaukums / pārstāves /pers. A/ un liecinieces /pers. F/ dotās liecības, aplūkojot tās kopumā un savstarpējā sakarībā ar citiem kriminālprocesa laikā iegūtajiem pierādījumiem, secina, ka no cietušās biedrības /Nosaukums /pārstāves /pers. A/ un liecinieces /pers. F/ liecībām izriet, ka apsūdzētajam /pers. C/ 2020. gadā netika lūgts novērst paņemtajām durvju vērtnēm kādus defektus.

[5.10.1] Vidzemes apgabaltiesa ņem vērā, ka arī no pirmās instances tiesā nopratināto liecinieču /pers. J/, /pers. V/ un /pers. Z/, mājas /adrese/ iedzīvotāju, liecībām neizriet, ka apsūdzētais /pers. C/ durvju vērtnes būtu izņēmis pēc mājas iedzīvotāju lūguma veikt tām atbilstošu remontu vai apkopi (2022. gada 16. augusta tiesas sēdes audioieraksts, kas atrodas Tiesu informatīvajā sistēmā).

[5.10.2] Vidzemes apgabaltiesa, novērtējot kriminālprocesa laikā iegūtos pierādījumus kopumā un savstarpējā sakarībā, nepiedod ticamību apsūdzētā /pers. C/ norādītajām ziņām, ka mājas 11 durvīm vienlaikus bija radušies defekti, pie kam, tādi, kurus nebija iespējams novērst uz vietas, neizņemot durvju vērtnes. Apelācijas instances tiesa ņem vērā, ka piecas no apsūdzētā /pers. C/ paņemtajām durvju vērtnēm to paņemšanas laikā bija tikai nesen uzstādītas. Turklāt apelācijas instances tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais /pers. C/ vienlaikus paņēma un aizveda projām 11 durvju vērtnes, kas atbilst durvju skaitam pēc 2019. gada 13. decembra līguma par durvju nomaiņu, par kuru ārējās apdares darbu apmaksas veikšanu apsūdzētajam /pers. C/, kā tas izriet no cietušās biedrības /Nosaukums / pārstāves /pers. A/ un liecinieces /pers. F/ liecībām, bija radušās domstarpības ar biedrības /Nosaukums / pārstāvi.

[5.10.3] Vidzemes apgabaltiesa konstatē, ka lietā atrodas e-pasta izdruka, no kuras ir redzams, ka /pers. F/ 2018. gada 28. septembrī bija vērsusies pie adresāta, kas nosaukts "/Nosaukums S/", ar norādi, ka neblīvi aizveras durvis 2., 3., 4., 5., 6., 8. un 11. stāvā (lietas otrā sējuma 54. lapa).

[5.10.4] Vidzemes apgabaltiesa, izvērtējot minētās e-pasta izdrukas saturu, secina, ka minētā e-pasta sarakste, ņemot vērā sarakstes laiku, nepierāda faktu, ka apsūdzētais /pers. C/ apelācijas instances tiesas spriedumā minētās durvju vērtnes 2020. gada 22. maijā būtu izņēmis un aizvedis pēc biedrību /Nosaukums / pārstāvošas personas lūguma. Turklāt ir ņemams vērā apstāklis, ka minētajā e-pasta sarakstē nav izteikts lūgums par durvju vērtņu izņemšanu un aizvešanu.

[5.11] Apelācijas instances tiesa, izvērtējot apsūdzētā /pers. C/ apelācijas sūdzībā ietverto argumentu par /Nosaukums 1/ ar SIA "/Nosaukums S/" līgumiskajām attiecībām, ņem vērā, ka līgumiskās attiecības saskaņā ar 2019. gada 13. decembra līgumu par durvju nomaiņu 2019.-2020. gadā pastāvēja starp /Nosaukums 1/ un biedrību /Nosaukums / bet apsūdzētā /pers. C/ norādītais, ka saskaņā ar /Nosaukums 1/ ar SIA "/Nosaukums S/" noslēgtā līguma noteikumiem durvis bija viņa [viņa pārstāvētās komercsabiedrības] īpašums līdz laikam, kamēr nav veikta pilnīga samaksa, attiecas uz tiesiskajām attiecībām tikai starp /Nosaukums 1/ un SIA "/Nosaukums S/". Minētais līguma nosacījums neattiecas uz biedrību /Nosaukums / Tādējādi minētais līguma noteikums nedeva apsūdzētajam /pers. C/ tiesības uzskatīt, ka pēc 2019. gada 13. decembra līguma par durvju nomaiņu uzstādītās durvis pieder viņam vai arī viņa pārstāvētajai komercsabiedrībai.

[5.12] Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka ziņas par faktiem, kas izriet no liecinieces /pers. F/ un apsūdzētā /pers. C/ telefona numura saņemtās īsziņas satura, proti, ka nedzēsta parāda gadījumā tiks utilizēta no noliktavas visas nelikvīdā prece (lietas pirmā sējuma 135. un 136. lapas), tieši apstiprina apsūdzētā /pers. C/ nodomu paturēt paņemto durvju vērtnes sev, ja netiks veikta visu saistību apmaksa, nevis veikt to remontu.

[5.13] Vidzemes apgabaltiesa konstatē, ka pirmstiesas procesa laikā ar pirmstiesas procesa virzītājas, Valsts policijas amatpersonas, 2021. gada 19. augusta lēmumu kriminālprocess ir izbeigts daļā par piecu durvju [vērtņu], kas uzstādītas 2020. gadā saskaņā ar 2019. gada 13. decembrī noslēgto līgumu, zādzību, pirmstiesas procesa virzītājai uzskatot, ka šajā daļā nav noticis noziedzīgs nodarījumu.

[5.13.1] Apelācijas instances tiesa, izvērtējot iepriekš minēto apstākli par kriminālprocesa izbeigšanu daļā, ņem vērā, ka ar prokurora 2021. gada 24. septembra lēmumu 2021. gada 19. augusta lēmums par kriminālprocesa izbeigšanu daļā ir atcelts. Ar prokurora 2021. gada 27. septembra lēmumu apsūdzētajam ir celta apsūdzība arī par iepriekš minēto piecu durvju [vērtņu] zādzību. Tādējādi Valsts policijas amatpersonas 2021. gada 19. augustā pieņemtajam lēmumam par kriminālprocesa izbeigšanu daļā kriminālietas iztiesāšanas laikā nav nekādu tiesisku seku. Līdz ar to minētais lēmums un tajā norādītie argumenti nevar ietekmēt apelācijas instances tiesas secinājumu saturu, ka apsūdzētais /pers. C/ ir izdarījis apelācijas instances tiesas spriedumā minēto noziedzīgo nodarījumu.

[5.14] Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzētais /pers. C/ apelācijas sūdzībā ir nepamatoti atsaucies uz Civillikuma 2069. pantu. Apelācijas instances tiesa ņem vērā, ka konkrētajā gadījumā noslēgtie līgumi par logu nomaiņu pēc to satura ir atzīstami par uzņēmuma līgumu. Ņemams vērā, ka Civillikuma 2069. pants attiecas uz nomaksas pirkumu. Tādējādi tas nav attiecināms uz konkrētajām līgumiskajām attiecībām, kas bija saistītas ar durvju izgatavošanu un uzstādīšanu.

[5.15] Vidzemes apgabaltiesa secina, ka lietā nav būtiskas nozīmes tādiem apsūdzētā /pers. C/ apelācijas sūdzībā norādītajiem apstākļiem, vai apsūdzētais /pers. C/ ir vai arī nav varējis brīvi piekļūt durvīm, kuru vērtnes tika nozagtas. Apelācijas instances tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajam nav celta apsūdzība, ka viņš zādzību būtu izdarījis, izmantojot brīvo piekļūšanu zādzības priekšmetam.

[5.16] Vidzemes apgabaltiesa konstatē, ka apsūdzētais /pers. C/ ir iesniedzis kriminālietā savu sastādīto aprēķinu par durvju nolietojumu atbilstoši grāmatvedības noteikumiem par amortizāciju (lietas otrā sējuma 56. un 57. lapas).

[5.16.1] Vidzemes apgabaltiesa, rūpīgi iepazinusies ar apsūdzētā /pers. C/ sastādītā aprēķina saturu un novērtējusi iepriekš minētajā aprēķinā norādītās ziņas, aplūkojot tās kopumā un savstarpējā sakarībā ar citiem kriminālprocesa laikā iegūtajiem pierādījumiem, aprēķinā norādītās ziņas vērtē kā apsūdzētā /pers. C/ subjektīvo viedokli par paņemtās mantas vērtību, kuru ticami neapstiprina citi kriminālprocesa laikā iegūtie pierādījumi. Apelācijas instances tiesa ņem vērā, ka kriminālprocesa gaitā nav iegūti pierādījumi tam, ka durvis, kas atrodas atsevišķos stāvos daudzdzīvokļu mājā, un kuras ikdienā nelieto katrs mājas iedzīvotājs, kopš uzstādīšanas būtu zaudējušas savu vērtību nolietojuma rezultātā. Tādējādi apelācijas instances tiesa atzīst par pamatotu apsūdzībā norādīto durvju, kas ietver sevī gan durvju kārbu, gan durvju vērtni, vērtību zādzības izdarīšanas laikā.

[5.17] Vidzemes apgabaltiesa, ņemot vērā, ka prokurors nebija iesniedzis pierādījumus, kāda atsevišķi ir durvju vērtņu vērtība pēc to atdalīšanas no durvju kārbas (rāmja), pēc savas iniciatīvas pieprasīja no komersantiem, kuri nodarbojas ar durvju izgatavošanu un uzstādīšanu, ziņas par

to, kāda atsevišķi ir durvju vērtņu un durvju kārbu (rāmju) vērtība.

[5.17.1] Ziņas par faktiem, kas izriet no /Nosaukums C/ izziņas, apstiprina, ka noteiktas plastikāta iekšdurvju vērtnes vērtība ir 76,71 % no durvju kopējās vērtības, bet durvju rāmja (kārbas) vērtība ir 23,29 % no durvju kopējās vērtības (lietas trešā sējuma 208. lapa).

[5.17.2] Ziņas par faktiem, kas izriet no SIA /Nosaukums F/ izziņas, apstiprina, ka noteiktas plastikāta iekšdurvju vērtnes vērtība ir 71,43 % no durvju kopējās vērtības, bet durvju rāmja (kārbas) vērtība ir 28,57 % no durvju kopējās vērtības (lietas trešā sējuma 229. lapa).

[5.17.3] Vidzemes apgabaltiesa, ņemot vērā, ka /Nosaukums C/ un /Nosaukums F/izziņās norādītās ziņas par durvju vērtņu vērtību nedaudz atšķiras, lai noteiktu konkrēto, apsūdzētā /pers. C/ nozagto durvju vērtņu vērtību, atzīst, ka ir ņemama vērā abās izziņās norādītā durvju vērtņu vidējā vērtība procentuālajā izteiksmē, proti, 74,07 %. Tādējādi apelācijas instances tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā nozagto durvju vērtņu vērtība attiecīgi sastāda 163,63 EUR (74,07 % no 220,91 EUR) un 189,46 EUR (74,07 % no 255,79 EUR).

[5.18] Vidzemes apgabaltiesa konstatē, ka prokurora celtajā apsūdzībā, kas tika uzturēta tiesas sēdē pirmās instances tiesā, ir norādīts, ka apsūdzētais izdarīja biedrībai /Nosaukums /piederošo durvju zādzību. Pirmās instances tiesa, taisot spriedumu, prokurora celto apsūdzību ir grozījusi, atzīstot, ka zādzības priekšmets – 11 durvis – piederēja daudzdzīvokļu mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopībai, kuru pārstāv biedrība /Nosaukums /

Saskaņā ar Dzīvojamā īpašuma likuma 2. panta otro daļu dzīvokļa īpašums kā lietu kopība sastāv no atsevišķā īpašuma un attiecīgas kopīpašuma domājamās daļas. Dzīvokļa īpašuma sastāvā ietilpstošais atsevišķais īpašums un kopīpašuma domājamā daļa tiesiski nav atdalāmi.

Atbilstoši Dzīvojamā īpašuma likuma 4. panta pirmās daļas 1. punktam kopīpašumā esošajā daļā ietilpst: dzīvojamās mājas un tās ārtelpu (galeriju, balkonu, lodžiju, terašu) ārējās norobežojošās konstrukcijas (tai skaitā sienas, arhitektūras elementi, jumts, koplietošanas telpu logi un durvis, arī ārdurvis), iekšējās slodzi nesošās konstrukcijas (tai skaitā nesošās sienas un kolonnas, kā arī atsevišķos īpašumus norobežojošās sienas), starpstāvu pārsegumi (tai skaitā siltuma un skaņas izolācijas slāņi), koplietošanas telpas (tai skaitā bēniņi, kāpņu telpas, pagrabtelpas), kā arī dzīvojamo māju apkalpojošās inženierkomunikāciju sistēmas, iekārtas un citi ar dzīvojamās mājas ekspluatāciju saistīti funkcionāli nedalāmi elementi, kas nepieder pie atsevišķā īpašuma (tai skaitā atsevišķā īpašuma robežās esošie sildelementi, ja to funkcionālā darbība ir atkarīga no kopīpašumā esošajām inženierkomunikācijām).

Saskaņā ar Dzīvojamā īpašuma likuma 15. panta pirmo daļu (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2022. gada 12. aprīlim) dzīvokļu īpašnieku kopība ir pārvaldes institūcija dzīvojamā mājā, kas sadalīta dzīvokļu īpašumos.

Augstākās tiesas 2019. gada 12. decembra spriedumā lietā Nr. SKC-109/2019, ar kuru cita starpā ir veikta judikatūras maiņa, aplūkojot dzīvokļa īpašnieku kopību, ir paustas atziņas, ka dzīvokļu īpašnieku kopība ir īpaša veida tiesību subjekts, proti, tā spēj iegūt mantu, uzņemties saistības un būt par atbildētāju un prasītāju tiesā.

Augstākās tiesas 2019. gada 12. decembra spriedumā lietā Nr. SKC-109/2019 paustās atziņas par dzīvokļa īpašnieku kopību kā tiesību subjektu likumdevējs vēlāk ir nostiprinājis likumā, jo ar 2022. gada 17. marta likumu "Par grozījumiem Dzīvojamā īpašuma likumā", kas ir stājies spēkā 2022. gada 13. aprīlī, Dzīvojamā īpašuma likuma 15. pants "Dzīvokļu īpašnieku kopība" ir izteikts jaunā redakcijā.

Tā saskaņā ar Dzīvojamā īpašuma likuma 15. panta pirmo daļu (2022. gada 17. marta likuma redakcijā) dzīvokļu īpašnieku kopība ir tiesību subjekts. Šā likuma 16. pantā noteiktās kompetences ietvaros tā var iegūt tiesības un uzņemties saistības, iegūt īpašumu un citas lietu tiesības, kā arī būt par prasītāju un atbildētāju tiesā.

[5.18.1] Tādējādi Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka zādzības priekšmets – 11 durvju vērtnes – noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas nepiederēja biedrībai /Nosaukums / bet piederēja daudzdzīvokļu mājas /adrese/dzīvokļu īpašnieku kopībai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 455. panta trešo daļu tiesa var atzīt par pierādītiem no apsūdzības atšķirīgus noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus, ja ar to nepasliktinās apsūdzētā stāvoklis, un netiek pārkāptas apsūdzētā tiesības uz aizstāvību.

[5.18.2] Vidzemes apgabaltiesa pievienojas judikatūrā izteiktajam viedoklim, ka Kriminālprocesa likuma 455. panta trešajā daļā noteikto tiesas tiesību izmantošana, kad tam ir tiesisks pamats, ir nepieciešama, lai atbilstoši Kriminālprocesa likuma 1. pantam nodrošinātu efektīvu Krimināllikuma normu piemērošanu un krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu bez neattaisnotas iejaukšanās personas dzīvē (Augstākās tiesas 2021. gada [..] lēmums lietā Nr. SKK-[B]2021 (slēgtas lietas statuss) (pieejams: https://www.at.gov.lv, Tiesu prakse. Judikatūras nolēmumu arhīvs. Krimināllietu departaments)).

Kriminālprocesa likuma 564. panta piektā daļa noteic: ja apelācijas instances tiesa konstatē tādus noziedzīga nodarījuma apstākļus, kas atšķiras no pirmās instances tiesas spriedumā norādītajiem apstākļiem, tā sniedz jaunu noziedzīga nodarījuma aprakstu.

[5.18.3] Vidzemes apgabaltiesa secina, ka, apelācijas instances tiesai atzīstot par pierādītiem no apsūdzības atšķirīgus noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus, tostarp norādot zādzības priekšmeta – durvju vērtņu – patieso īpašnieku, netiek pasliktināts apsūdzētā /pers. C/ stāvoklis, un netiek pārkāptas apsūdzētā /pers. C/ tiesības uz aizstāvību. Apelācijas instances tiesa ņem vērā, ka no prokurora celtās apsūdzības satura ir secināms, ka apsūdzētais /pers. C/ izdarīja tādu mantu zādzību, kas noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā nepiederēja kriminālprocesā par cietušo atzītajai biedrībai /Nosaukums / bet gan piederēja daudzdzīvokļu mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopībai. Šādi atzinumi bija izdarāmi, ņemot vērā attiecīgo likuma normu tiesisko regulējumu un judikatūrā paustās atziņas. Līdz ar to, apelācijas instances tiesai atzīstot par pierādītiem no apsūdzības atšķirīgus noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus, proti, norādot zādzības priekšmeta – durvju vērtņu – patieso īpašnieku, netiek pasliktināts apsūdzētā /pers. C/ stāvoklis. Tāpat ar to netiek pārkāptas apsūdzētā /pers. C/ tiesības uz aizstāvību.

[5.19] Vidzemes apgabaltiesa par nepamatotu atzīst apsūdzētā /pers. C/ apelācijas sūdzībā ietverto norādi, ka durvju vērtība ietver sevī arī uzstādīšanas un montāžas darbus, veco durvju utilizāciju, apdares darbus un garantiju, jo minētais ir attiecināms uz visiem izdevumiem, kas saistīti ar jaunu durvju izgatavošanu un uzstādīšanu, nevis uz durvju faktisko vērtību.

[5.20] Vidzemes apgabaltiesa, novērtējusi kriminālprocesa laikā iegūtos pierādījumus, secina, ka ar kriminālprocesa gaitā iegūtajiem ticamiem, attiecināmiem, pieļaujamiem un pietiekamā apjomā esošajiem pierādījumiem, proti, ārpus saprātīgām šaubām, ir pierādīts, ka apsūdzētais /pers. C/ izdarīja Krimināllikuma 175. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu apelācijas instances tiesas spriedumā norādītajos apstākļos.

[5.21] Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. C/ izdarītais nodarījums ir pareizi kvalificējams saskaņā ar Krimināllikuma 175. panta pirmo daļu, jo apsūdzētais /pers. C/, apzinoties savas darbības kaitīgumu, proti, ka attiecīgā manta – durvju vērtnes – to paņemšanas laikā piederēja citai personai, un tādējādi viņam nebija tiesības paņemt zādzības priekšmetu, paredzot nodarījuma kaitīgās sekas, proti, ka ar zādzības priekšmeta paņemšanu tiek aizskartas personas, kurai tas pieder, mantiskās intereses, un vēloties šādu seku iestāšanos, izdarīja svešas kustamas mantas atklātu nolaupīšanu (zādzību). Proti, apsūdzētais /pers. C/ tīši, prettiesiski un atklāti, to redzot citām personām, paņēma citai personai piederošo mantu, uz kuru apsūdzētajam /pers. C/ nebija nekādu tiesību, nolūkā ar šo mantu rīkoties kā ar savu, un ar šādām apsūdzētā /pers. C/ darbībām cietušajai personai tika nodarīts reāls mantiskais zaudējums.

[5.21.1] Apelācijas instances tiesa pievienojas juridiskajā literatūrā izteiktajai atziņai, ka par nolaupīšanas priekšmetu var būt arī atdalīta daļa no nekustamas mantas, kuru tad iespējams pārvietot (Krastiņš U., Liholaja V., Hamkova D. Krimināllikuma komentāri. Trešā daļa (XVIII-XXV nodaļa). Trešais papildinātais izdevumus. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2023, 30. lpp.). Apelācijas instances tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais /pers. C/ atdalīja no nekustamas mantas (daudzdzīvokļu mājas) tās piederumus – durvju vērtnes –, kas pēc atdalīšanas kļuva par kustamu mantu, kuru apsūdzētais /pers. C/

vēlāk pārvietoja (aizveda projām) un pēc tam rīkojās ar to pēc saviem ieskatiem.

[5.22] Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzētais /pers. C/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta pirmo daļu sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus.

Krimināllikuma 175. panta pirmās daļas (likuma redakcijā, kas bija spēkā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā) sankcija kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz diviem gadiem, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu (soda veida pašreizējais nosaukums – sabiedriskais darbs) vai naudas sodu.

Krimināllikuma 46. panta otrā daļa noteic, ka, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu un apsūdzētā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešo daļu, nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 562. panta trešās daļas regulējumam apelācijas instances tiesa ir tiesīga noteikt apsūdzētajam smagāku sodu tikai tad, ja soda dēļ ir iesniegts prokurora protests vai cietušā sūdzība, kā arī tad, ja pēc prokurora protesta vai cietušā sūdzības apsūdzība ir grozīta uz smagāku.

[5.22.1] Vidzemes apgabaltiesa ņem vērā, ka atbilstoši Krimināllikuma 7. panta trešajai daļai apsūdzētais izdarīja mazāk smagu noziegumu. Tādējādi likumdevējs ir atzinis, ka minētais noziedzīgais nodarījums ir ar salīdzinoši zemu bīstamības un kaitīguma pakāpi.

[5.22.2] Vidzemes apgabaltiesa ņem vērā, ka apsūdzētais /pers. C/ izdarīja tīšu noziedzīgu nodarījumu pret īpašumu, ar kuru tika aizskartas daudzdzīvokļu mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopības mantiskās intereses, un cietušajai personai tika nodarīti mantiski zaudējumi nozagtās mantas vērtībā.

[5.22.3] Apsūdzētā /pers. C/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un kaitīgumu raksturo apstāklis, ka apsūdzētais /pers. C/ atklāti izdarīja svešas kustamas mantas 1929,08 EUR kopējā vērtībā nolaupīšanu.

[5.22.4] Apelācijas instances tiesa ņem vērā, ka saskaņā ar krimināllietā esošajām ziņām apsūdzētais /pers. C/ agrāk nav sodīts. Apsūdzētajam /pers. C/ ir noteikta dzīvesvieta. Apsūdzētajam /pers. C/ ir vidējā izglītība. Apsūdzētā /pers. C/ apgādībā krimināllietas iztiesāšanas laikā pirmās instances tiesā ir atradušās divas nepilngadīgas personas. Apsūdzētais /pers. C/ krimināllietas iztiesāšanas laikā pirmās instances tiesā ir strādājis noteiktā uzņēmumā.

[5.22.5] Apelācijas instances tiesa nekonstatēja apsūdzētā /pers. C/ rīcībā Krimināllikuma 47. panta pirmajā paredzētos atbildību mīkstinošos apstākļus.

[5.22.6] Apelācijas instances tiesa, neskatoties uz to, ka lietā ir iesniegti pierādījumi, kas apstiprina, ka pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas ir uzstādītas atpakaļ trīs no nozagtajām durvju vērtnēm (lietas trešā sējuma 144.-146. lapas), ņem vērā, ka no iesniegto dokumentu satura izriet, ka minētās durvju vērtnes ir uzstādītas atpakaļ pēc triju mājas iedzīvotāju lūguma (pieprasījuma). Tādējādi minēto durvju vērtņu uzstādīšana nav vērtējams kā apsūdzētā /pers. C/ labprātīgas gribas akts. Turklāt apelācijas instances tiesa ņem vērā, ka nav konstatējami apstākļi, kas apsūdzēto /pers. C/ kavētu labprātīgi novērst visu ar viņa izdarīto noziedzīgo nodarījumu radīto kaitējumu, proti, uzstādīt atpakaļ visas nozagtās durvju vērtnes. Līdz ar to apelācijas instances tiesa secina, ka minēto durvju vērtņu uzstādīšanas fakts nav vērtējams kā ar noziedzīgo nodarījumu radītā kaitējuma daļēja labprātīga atlīdzināšana. Tādēļ tas nav atzīstams par atbildību mīkstinošo apstākli apsūdzētā /pers. C/ rīcībā saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otrās daļas noteikumiem.

[5.22.7] Apelācijas instances tiesa nekonstatēja apsūdzētā /pers. C/ rīcībā Krimināllikuma 48. panta pirmajā daļā paredzētos atbildību pastiprinošos apstākļus.

[5.22.8] Apelācijas instances tiesa, ņemot vērā, ka pirmās instances tiesa apsūdzētā /pers. C/ rīcībā nav konstatējusi Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 17. punktā norādīto atbildību pastiprinošo apstākli – noziedzīgu nodarījumu izdarījusī persona sniegusi apzināti nepatiesu liecību –, un par pirmās instances tiesas spriedumu šajā daļā nav iesniegts ne prokurora protests, ne cietušās pārstāves sūdzība, atzīst, ka tiesai nav pamata pasliktināt apsūdzētā /pers. C/ stāvokli un apzināti nepatiesu liecību sniegšanu atzīt par atbildību pastiprinošo apstākli apsūdzētā /pers. C/ rīcībā.

[5.22.9] Apelācijas instances tiesa, ņemot vērā, ka pirmās instances tiesa ir noteikusi apsūdzētajam /pers. C/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu attiecīgā panta daļas sankcijā paredzēto vieglāko soda veidu – naudas sodu, nosakot to piecu Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā jeb 2500 EUR, pašlaik Latvijas Republikā noteiktā minimālā mēnešalga ir 700 EUR, un apelācijas instances tiesai nav tiesību pastiprināt apsūdzētajam /pers. C/ noteiktā soda veidu un mēru, atzīst, ka apsūdzētais /pers. C/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms ar naudas sodu triju Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā, kas atbilst 2100 EUR.

[5.22.10] Apelācijas instances tiesa ņem vērā, ka tas ir vienīgais soda veids un mērs, ko apelācijas instances tiesa šajā gadījumā ir tiesīga noteikt apsūdzētajam /pers. C/. Bargāka soda veida un mēra piespriešana nav pieļaujama.

[5.23] Vidzemes apgabaltiesa, lai nodrošinātu kriminālprocesa turpmāku netraucētu norisi, ja apelācijas instances tiesas spriedums tiks pārsūdzēts kasācijas kārtībā, atzīst, ka apsūdzētajam /pers. C/ krimināprocesā, kamēr spriedums stājas spēkā, ir atstājams iepriekš piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā.

[5.24] Vidzemes apgabaltiesa ņem vērā, ka apsūdzētais /pers. C/ nolaupīja daudzdzīvokļu mājas /adrese/, dzīvokļu īpašnieku kopībai piederošo mantu. Daudzdzīvokļu mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopība kriminālprocesā nav atzīta par cietušo. Tādējādi apelācijas instances tiesa atzīst, ka, ievērojot Kriminālprocesa 350. panta pirmās daļas regulējumu, atceļot pirmās instances tiesas spriedumu un taisot jaunu spriedumu, nav tiesiska pamata piedzīt no apsūdzētā /pers. C/ par labu daudzdzīvokļu mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopībai kaitējuma kompensāciju. Līdz ar to atbilstoši Kriminālprocesa likuma 353. panta otrās daļas noteikumiem biedrībai /Nosaukums / kaitējuma kompensācija nav nosakāma, bet kaitējuma atlīdzināšanai ir jānotiek civiltiesiskajā kārtībā, biedrībai /Nosaukums / kā daudzdzīvokļu mājas /adrese/, dzīvokļu īpašnieku kopības pārstāvei iesniedzot tiesā prasības pieteikumu par mantisko zaudējumu piedziņu.

[5.25] Vidzemes apgabaltiesa secina, ka krimināllietā esošais kompaktdisks ar ierakstu atbilstoši Kriminālprocesa likuma 135. panta noteikumiem ir atzīstams par dokumentu. Tādēļ tas ir uzglabājams kopā ar lietu visu tās uzglabāšanas laiku.

Rezolutīvā daļa

Vidzemes apgabaltiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 563. panta pirmās daļas 2. punktu un 565. panta pirmās daļas 2. punktu,

n o s p r i e d a :

Atcelt Rīgas rajona tiesas 2022. gada 22. novembra spriedumu.

/pers. C/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 175. panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar naudas sodu 3 (triju) Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā jeb 2100 EUR (diviem tūkstošiem simt euro).

Drošības līdzekli /pers. C/ krimināprocesā, kamēr spriedums stājas spēkā, atstāt iepriekšējo – uzturēšanos noteiktā vietā.

Nenoteikt biedrībai/Nosaukums /kaitējuma kompensāciju.

Kompaktdisku ar ierakstu uzglabāt kopā ar lietu visu tās uzglabāšanas laiku.

/pers. C/ ir pienākums samaksāt naudas sodu 30 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas un iesniegt Rīgas rajona tiesai dokumentu, kas apliecina naudas soda samaksu.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākajai tiesai Kriminālprocesa likuma 574. vai 575. pantā norādīto iemeslu dēļ 10 dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību (kasācijas protestu) Vidzemes apgabaltiesā.

Pilns spriedums tiks sagatavots un būs pieejams 2024. gada 10. jūnijā no plkst. 13.00.

Noteikts jauns pilna sprieduma pieejamības laiks – 2024. gada 21. jūnijs no plkst. 11.00.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs A. Melbergs

Tiesnese G. G. Kukaine

Tiesnese G. Krieviņa